

1920-09-08

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 7 0 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10004>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Β'. (ΙΕ').—ΑΡΙΘ. 73 (708).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εν Λευκωσία, τῆ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1920.

ΕΙΣ ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἐπιμένει διασπερσὸν ἀνὰ μέσον τοῦ Ἑλληνισμοῦ πᾶσαν κακοήγη σπερμολογίαν καὶ ὑποκατὰ καὶ ὑποδαυλῶν πᾶθῃ κομματικὰ ὑποβιβάζει δὲ οὕτω ἐν τῇ συνείδησιν τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ ἔθνους τὴν βενιζελικὴν κυβερνήσιν καὶ ὑπομνησκὸν τὴν μὴ συνταγματικὴν προέλευσιν αὐτῆς.

Ἐντούτοις ἡ μέγιστη τοῦ ἔθνους πλειονότης, πλὴν τῶν παρωσίων καὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῶν δημοσίων, ποδοῖα σφοδρῶς τὴν γενικὴν διαλλαγὴν καὶ τὴν λήθην ὧν, τὴν καὶ ὅσα ὑπέμεινε τὸ ἔθνος ἀπὸ αἰθνητικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν κατεσφραγίσαν τὴν ἑσπέρειαν αὐτῶν.

Ἐργὸν τῆς Θεῆας Προνοίας ἐγένετο ἡ ἀπελευθέρωσις ὑπερκατὰ ἐκαστομυριῶν ἑκράτομένων ψυχῶν ἐν αἷς ἡδύκασις νὰ περιλάβῃ καὶ τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀλυτῶτων Ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ τὴν εὐνοίαν καὶ εὐεργεσίαν ταύτην τῆς Θεῆας Προνοίας ἄς μὴ ριψοκινδυνεύωμεν διὰ τῶν ἀδιαιλλέκτων ἐσωτερικῶν διχονοσιῶν καὶ ἐμφυλίων σπαραγμῶν.

Ἡ ὄρθην συνεισφορά τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτευτικῆς ἀπεδείχθη πλῆρως ἡ ἀπελευθέρωσις εὐμενῶν καὶ ὑπερβαλλούσας προθέσεις τῆς βενιζελικῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ τῶν σκαίως καὶ ἀδικῶς συρθέντες εἰς τὰς φυλακάς ὡς συνωμῶται ὄρθην ἀποδίδοντες εἰς τὰς οἰκογενεῖς αὐτῶν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀφροὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Λόγους μετροπαθείας καὶ γεναιοφροσύνης εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ εἰ, ἰδιωτικῶς σύννευξίς καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ τῆς Βουλῆς, αἱ δηλοῦσαι δὲ τοῦ Β. Κωνσταντινίου ἀποπνεύσαν ἡγεμονικὴν ἀληθῆς εὐγένειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν δυνάμεναι μεγάλας καὶ συντελεστικὰς εἰς τὴν κατευνασμένην τὴν παθῶν καὶ προλείδων τὴν περιπέθειον διαλλαγῆν.

Καὶ τῆς διαλλαγῆς καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως ἑθελίαις τάξεως, ἀσφαλῆς καὶ τῆς ἀρίστης διοικήσεως καθ' ἑλπίην τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, ἐπὶ ἀνάγκης εἶναι σήμερον νὰ παραμυρῶσιν τὸ δυνάστην ζήτημα καὶ ἡ ῥησικὴ διευθέτησις αὐτοῦ νὰ ἀναταχθῇ εἰς τὴν ψῆφον τοῦ ἔθνους μετὰ πάροδον χρόνου, οὗ δὲ ἀνατίθηται τοῦτο ὅλην τὴν ψυχικὴν γαλήνην καὶ ἡρεμίαν καὶ ἀνεπιβρασμένον ὄλον ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐπιρροῆς ξένης πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πρὸς αὐτάς καὶ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ συμφέροντα, θὰ δυνήθη καὶ ἐξενέγκῃ τὴν ἀρίστην καὶ δικαιοτάτην ἐπιμετηρίαν τοῦ.

Σημειώουσα βενιζελικὴν ἐφημερίδα ἡ «Ν. Ἑλλάς» ἐν ἀρθρῷ αὐτῆς προβάλλει τρεῖς διαφόρους τρόπους πρὸς λύσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος: α) Ἀπομάκρυνσι τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ τῆς ἀρχῆς. β) Ἐντάσει τῶν καταδικωτικῶν μέσων. γ) Πλήρη συγγνώμην εἰς τοὺς πολλούς, συναρπασμένους καὶ τὴν τελευταίαν ἀποκατάστασιν τῶν ἀποταχθέντων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τιμωρίαν τῶν ὀλίγων ἢ τὴν συγγνώμην καὶ τούτων.

Ἡ «Πολιτεία Ἀθηνῶν» ἐγκρίτων τῆς ἀντιπολιτευτικῆς ὁρατικῆς κινήσεως τὰς σκέψεις καὶ προτάσεις ταύτας τῆς βενιζελικῆς «Ν. Ἑλλάδος» ἀποκροεὶ καὶ τὸς τρεῖς τρόπους τούτους διαλλαγῆς, μὴν θεωροῦσα ἀσφαλῆ ὄδον πρὸς τὴν λύσιν ταύτην ἀναγίνωσκαι ἐκλογαὶ ὡς τάχιστα ὑπὸ κυβερνήσεως ἀρχαίου καὶ ὄλους ὑπερσεακῆς. «Ἐπιτραπητῶ ἡμῖν ἡ γνώμη ἐστὶ οὕτω τῆς «Ν. Ἑλλάδος» οὕτω τῆς «Πολιτείας Ἀθηνῶν» οἱ προτεινόμενοι τρόποι εἶναι ἀποτελεσματικοὶ καὶ συμπερόντες. Ἡ ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀπομάκρυνσι τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας εἶναι ὄλος ἀσύμφορος ἐθνικῶς μέχρι τῆς ἐδραϊώσεως ὡς ὅταν τε ἐντελὸς διοικήσεως ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. καὶ διευθετήσεως πάντων τῶν ἐκκρεμῶν ἐπιποθέσεων ἧτις ἐξήρηται ἀπὸ τῶν Συμμάχων. Ἡ ἐντασι τῶν καταδικωτικῶν μέσων θὰ ἐπέτεινεν ἐπικινδύνους τὸν ἐσωτερικὸν κλονισμὸν καὶ θὰ ἦγεν εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ὑπερρεστικὴ δὲ κυβερνήσις ἀρχαίου δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμιν καὶ τὸ κύρος ὅπως συγκρατῆται τὴν ἄρμην τῶν δύο ἀντιπάλων μερῶν, μετ' ἧς αὐταὶ θὰ ἐφρίπτοντο εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐπὶ κιν-

Ἡ 14^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΥΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Τὰ ἐγκαίνια τῆς κτίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένοντο τῆ 11ῃ Μαΐου 335 ἐν μέσῳ λαμπροτάτων καὶ ἀστυροστασιῶν θαλιῶν καὶ πανηγυρῶν ἀφιερωθῆ δὲ ἡ νέα κοσμοκράτειρα πόλις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ σκέψη τῆς Θεομήτορος, ἐνεκαίνιστο δὲ μετ' αὐτῆς καὶ ἡ πλήρης ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἀνεξίτητη σκεία πρὸς ἅπαντας τοὺς λαοὺς αὐτῆς, ἐπακολούθησαν δὲ μεγάλα ὑπὸ πνεῦμα εὐαγγελικῶν καὶ χριστιανικῶν πολιτικῶν νομολογικῶν καὶ κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ διευθετήσεων καθόλου πολιτείας καὶ κοινωνίας καὶ αἰώνια. Ὑπὸ τὸν Μ. Κωνσταντίνον ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀυτοκρατορία ἀνέλαβε τὴν προτέραν ἀσθενίαν καὶ ὑπεροχὴν αὐτῆς καὶ ἐπέβαλε τὸ σεβασμὸν εἰς ἅπαντας τοὺς λαοὺς ἐγγύς καὶ πρὸς τὰ ὅρια αὐτῆς, χάρις εἰς τὴν στρατηγικὴν τοῦ ἀνδρός δεινότητά καὶ τὴν πολιτικὴν ἢ διπλωματικὴν, ὡς θὰ ἐλέγομεν ἐπὶ μετῶν ἐπιτηδείωτα.

Τὸ νέον περσικὸν κράτος μόνον ἀπέτειλε ἐπιφόρον ὀπισθοποτε γέγονα, διότι ὑπὸ τοῦ Σασσανίδου βασιλεῖς αὐτοῦ ἀνεβίωσε τὸ ἀρχαῖον περσικὸν πνεῦμα καὶ ἡ θρησκεία τοῦ Ζωροάστρου ἠγέρετο ἐν αὐτῷ ἀντίτακτον καὶ πολεμῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν διατηροῦσιν οὐδαμῶς ὁ ἀρειανισμὸς, ὅστις, καίτοι κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Ἀ' Οἰκουμένης Συνόδου ἐν Νίκαιᾳ διετήρησε θυσώτας καὶ φίλους ἰσχυροῦς ἐν τῷ ἰ. κλήρῳ αὐτῷ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ μέχρι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου.

Τοσοῦτον δὲ ἐπικινδύνως συνετάραττον αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν ἐριδὲς τὸ κράτος καὶ ἠπειλοῦν τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ, ὥστε δεῖ ἀνήλθε τὸν θρόνον ὁ Ἰουλιανὸς, ἀποδοῦς τὴν τότε κακοδαίμονίαν τῆς Ἀυτοκρατορίας εἰς αὐτῆς, ἐπεχείρησε τὴν παλινῶσιν τῆς εἰδωλολατρίας, χωρὶς διωγμοῦ τινος κατὰ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετούς βασιλείας τοῦ ἡδυνήθη νὰ νικήσῃ τὰ ἐν τῇ Δύσει βαρβαρικὰ φύλα καὶ ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν ἀπειλούντων τὴν Βυζαντινὴν Ἀυτοκρατορίαν Περσῶν καὶ ἡδυνήθη νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς πρωτεύουσας αὐτῶν Κτησιφώντος, περιπλανηθεὶς ὅμως καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τῶν περσικῶν δυνάμεων ἐφρονεῦθι ἐν τῇ συμπλοκῇ μετὰ διετῆ βασιλείαν τῆ 363.

Ἐπακολούθησαν μετ' αὐτῶν τρεῖς διαδοχικοὶ αὐτοκράτορες Ἰουλιανὸς, Οὐαλεντιανὸς καὶ Οὐόλης καὶ κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα εἰς ἐπεφάνησαν διάφορα βαρβαρικὰ φύλα, Οἰννοί, Γότθοι, Ἀλανοὶ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐνεβάλον εἰς τὴν Ἀυτοκρατορίαν καὶ ἠπειλοῦσαν τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς.

Τὸν Οὐαλεντίνου διεδέξατο ὁ υἱὸς τοῦ Γρατιανῶς, καὶ οὗτος προσέλαβε συνάραχον τὸν νέον Θεοδοσίον, ὅστις ἡδυνήθη διὰ τῆς ἀκαμάτου δραστηριότητος καὶ τῆς σατηγικῆς καὶ διπλωματικῆς τοῦ δεινότητος νὰ δαμάσῃ τὰ ἐμβαλλόντα εἰς τὴν Ἀυτοκρατορίαν ξένα βαρβαρικὰ φύλα, ν' ἀποκαταστήσῃ δὲ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ ἡσυχίαν διὰ διατάγματα αὐτοκρατορικοῦ καταδικάσας καὶ καταδύξας τὸς ἀίρεσις καὶ ἀναδείξας ἰσχύοντα τὰ ὑπὸ τῶν Οἰκουμ. Συνόδων δεδομένα. Ἐν τούτοις καὶ αὐτὸς δῆρσε τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος εἰς Δυτικὸν καὶ Ἀνατολικὸν καὶ ἔταξεν αὐτοκράτορα ἐν Ῥώμῃ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀνώριου καὶ ἐν Κων/πόλει τὸν ἑταρον υἱὸν τοῦ Ἀρχαδίου. Τὸ Δυτικὸν Κράτος ταχέως ὑπέκυψε καὶ κατελύθη ὑπὸ τῶν βαρβαρῶν ἐπιδρομῶν, ἐνθὲ τὸ Ἀνατολικὸν, κεκτημένον μέγα ἔστυρον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἀπὸ τοῦ ἐπικρατήσαντος ἐν αὐτῷ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, ἡδυνήθη καὶ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς διενεῖς διαταραξίς ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν στάσεων καὶ τῶν δογματικῶν ἐριδῶν ν' ἀντίσση καὶ κατὰ τὴν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν, αἰτινες πολλὰς ἠπειλοῦσαν αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ. Οὐχ ἴστων συντελεῖτο πάντοτε ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀυτοκρατορίᾳ διηκενῆς ἀναζῶμωσις καὶ ἀναγέννησις πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ ὁ πολιτισμὸς ἐν αὐτῇ ἀπέβαινε πάντοτε ὑψηλότερος καὶ εὐγενέστερος καὶ τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἐθεραπεύοντο ἰσχυρῶς, ὅσκις δὲ ἀνήρχοντο τὸν θρόνον ἄνδρες ὑπέροχοι, ἡ Ἀνατολικὴ Ἀυτοκρατορία ἀνεκτάτω ταχέως ὄλην τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, ὡς τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ (527) ἐπὶ τοῦ ὀλοίου οἱ μεγάλοι καὶ νικηφόροι πόλεμοι ὑπὸ τῶν μεγάλων στρατηγῶν Βελισσάριον καὶ Ναρσήν ἐξέτειναν ὑπερβαλόντως τὰ ὅρια τῆς Ἀυτοκρατορίας συντελεσθῆσαν δὲ ἐπὶ τῆς ἐνδόξου βασιλείας τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστοῦ καὶ ἀνηγέρθη ὁ περιφανεστάτος καὶ λαμπροτάτος ναὸς εἰς τὴν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ Παρθενὸν οὗτος τοῦ χριστιανισμοῦ.

Οἱ διάδοχοι τούτου, πλὴν τινῶν διαλειμμάτων, ἀπὸ τοῦ 568 μέχρι τοῦ 610 δὲν ἐγένοντο ἱκανοὶ νὰ διατηρήσωσιν ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ τῇ δυνάμει αὐτῆς τὴν Ἀυτοκρατορίαν, ἧτις τὸν αἰώνιον περιεσπασίαν διαδοχικῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαισίου καὶ ἀνοσίτου Φωκά (602—610) περιήλθεν εἰς τὸν ἑσχατον κίνδυνον.

Τὸν Φωκᾶν, οἰκτῶς καὶ ἐπαίσιος τῆς τερατώδους φύσεως αὐτοῦ τεματίσσαντος τὸν βίον, διεδέξατο ὁ Ἡράκλειος ἐκ Καππαδοκίας ἄγων τὸ 36 ἔτος, ὅστις εὖρε τὴν Ἀυτοκρατορίαν ἐν παρακμῇ καὶ καταπτώσει δεινῇ. Ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἀφρική ἦσαν ἀπεσπασμένα τοῦ κράτους, αἱ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἐπαρχαὶ ἠπειλοῦντο πάντοτε ὑπὸ βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν καὶ τὰς ἀσιατικὰς κτήσεις ἐπέτρογον νικηφόροι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τῶν ῥωμαίων καὶ μεγαλεπήβολον βασιλεῖα Χοσρόην καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ.

Ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ κράτους κατάσταση ἦτο ἀπελπιστικὴ, διότι καὶ οἰκονομικῶς ἦτο ἐξηληθῆμενον καὶ ἠθικῶς ἀποτεταροῦν μένος ὁ λαὸς καὶ ὁ στρατὸς ἀποσυντεθειμένους καὶ ἀπόλητους ὡστε νὰ μὴ δύναται καὶ νὰ διανοῖθῃ ἐκστρατείας οἰανδήποτε κατὰ τῶν πάντοθεν ἐπικειμένων πολεμίων τῆς Ἀυτοκρατορίας καὶ ἐδέησε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐκ βάθρων στρατιωτικὴν ἡναδιοργάνωσιν

καὶ τὴν διοικητικὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ λαοῦ ἐπίρρασιν. πρὸς τὸ ἔξω δὲ κατεγίνετο μετὰ διπλωματικῆς οὐκίτητος νῶ συγκρατῆ ὅσα ἡδύνατο βαρβαρικὰ φύλα ἀπὸ ἐπιδρομῶν ἐμβάλλον

μεταξὺ τούτων ἐριδῶν καὶ ἀντιζηλίας ἢ καὶ ἐξαγορᾶν διὰ χρυσίου τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτά. Ἡδυνήθη οὕτω νὰ χωρίσῃ τοὺς Σλαῦτους ἀπὸ τῶν Ἀβαρῶν οἵτινες εἶχον φθάσει πρὸ τῶν τειχῶν αὐτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφοῦ ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Χροβάτας—τοὺς σημερινούς Κροάτας—τὸ βάρειον τμήμα τῆς σημερινῆς Δαλματίας, εἰς τοὺς Σέρβλους—δὲ σήμερον Σέρβους—τὰς χώρας αἰτινες σήμερον καλοῦνται Σερβία καὶ Βοσνία καὶ μικρὸν ὑπερόν ἄπασαν τὴν πρὸς μεσημβρίαν τούτων χώραν καὶ τὴν λοιπὴν Δαλματίαν, ἧτι ἀπὸ τῶν βορείων ὄριων τῆς Μακεδονίας μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης καὶ πρὸς νότον μέχρι τοῦ Δυραχίου καὶ τῆς Ἡσπείρου, ὑπὸ τῶν ὄρων τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐπικυριαρχίας τῶν αὐτοκρατορῶν τῆς Κων/πόλεως. Οὕτως ἐγένετο ἡ μεγάλη σλαυικὴ ἐγκατάστασις ἐν ταῖς χώραις τῆς Ἀυτοκρατορίας, ἧτις ἀπέβη ὁ μέγιστος κίνδυνος σὺν τῷ χρόνῳ κατὰ τῆς Ἀυτοκρατορίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁ Ἡράκλειος δὲν παρέβλεπε τὸν κίνδυνον ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ταύτης, ἀλλ' ἀπέβλεπε πρὸς τὸν μέγιστον ἀπὸ τῶν Περσῶν κίνδυνον ἐν Ἀσίᾳ, καὶ ἐποίησε τὸς θυσίας ἐν Ἐδρώπῃ ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην ἐν αὐτῇ καὶ ἀπερίσπαστος ἐπέβη κατὰ τῶν Περσῶν. Ταῦτοχρόνως μετὰ πυρῆτος δραστηριότητος ἐχώρει ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, δι' ἧς συνεκροτήθη νέος ὄλος στρατὸς, ἕξιος πρὸς τὰς κακίας καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις τῶν ἠττημένων καὶ κατεπτοῦς μόνον στρατιωτῶν τοῦ Φωκά. Ὁ Ἡράκλειος εἰς τὴν τεχνικὴν ὁργάνωσιν τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν περὶ τα ὄπλα ἐντελεῖ ἀσκησὶν καὶ τὴν ἐπιβολὴν αὐστηράς παιδαγωγίας, ἐξέκασε πρὸς ἀπὸ τῶν καὶ φλέγον τὸ θεῖον αἰσθητικὸν αἰσθητικὸν οὐ ἐκράτασθη καὶ ἀνεψυτοῦ τὸ φρόνημα αὐτοῦ, καὶ δεῖ ἐνόμισεν ὅτι ἡδύνατο μετὰ πολλῶν ἐλπίδων ν' ἀντιπεξέλθη κατὰ τῶν Περσῶν περὶ τὸ 622 ἀνέλαβε τὴν ἐκστρατείαν μετὰ σπανίας καὶ παραδειγματικῆς στρατηγικῆς προνοίας καὶ οὐδεδικείας.

Οἱ Πέρσαι ἐπὶ τοῦ Φωκά καὶ κατὰ τὰ δέκα πρόδια εἰς τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρακλείου κατέλαβον πᾶσαν σχεδὸν τὴν Ἀσίαν καὶ μέρος τῆς Ἀφρικῆς τῆ 614 ἐχρυσίαν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπῆγαγον τὸν Γκιμν Σταυρὸν καὶ τὸν πατριάρχον Ζαχαρίαν αἰγυμάλωτον, κατέλαβον τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν ἐπαρχίαν τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν διὰ τῆς ἀρπαγῆς, τῆς λεηλασίας καὶ τῆς αἰμαλώσεως. Τῷ 616 στρατὸς περσοὺς διέδραμε τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ ἐπὶ ὄλεθρον τὴν Χαλκηδὸνα ἐναντι τῆς Κων/πόλεως. Ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ Ἀυτοκρατορία διετέλει ἤδη ἐν ἐσχάτῳ κίνδυνῳ, καὶ τὸν κίνδυνον τούτου ὁ Ἡράκλειος ἀντεμτώπισε μετὰ θαυμαστῆς ἀποφαστικότητος καὶ μεγαλοφυΐας στρατηγικῆς.

Τὴν φύλαξιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνέθηκε εἰς τὸν μέγιστον Βῶνον καὶ τὸν πατριάρχον Σέργιον καὶ μετὰ κατανακτικὴν δέ-

ῆσιν ἐν τῷ Ναφ τῆς Ἀγ. Σοφίας ἀνέλαβε τὴν ἀξιοπολίτην λεγομένην εἰκόνα τοῦ Σωτήρος ἐπιθεώρησε τὸν στρατὸν καὶ ἐπεβίβασθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ εἰοίμου κατὰ πάντα στόλου.

Ὁ Ἡράκλειος ἀντι νὰ ἐπέβη εὐθέως κατὰ τοῦ ἐν Χαλκηδόνι Περσοῦ στρατοῦ ἐξέτειλεσε μεγαλοφυῶς ἀληθῶς κίνησιν ὑπερφραγγισμοῦ. Κύριος ὑπάρχων τῆς θαλάσσης κατηύθυνε τὸν στόλον τοῦ πρὸς νότον καὶ ἡδυνήθη μετὰ κινδυνώδη πλοῦν νὰ καταπέσῃ εἰς τὸν Ἰσικὸν κόλπον ἐναντι καὶ βορειανατολικῶς τῆς Κύπρου καὶ ἀπέβησε τὸν στρατὸν ἐκεῖ ὅπου πρὸ 1000 περίπου ἐτῶν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος κατενίκησε τοὺς Πέρσας ὑπὸ Δαρείου τὸν Κωδομανόν.

Ἡ μεγαλοφυΐα αὐτῆς στρατηγικῆς κινήσεως ἠνάγκασε τοὺς ἐναντι τῆς Κων/πόλεως Πέρσας νὰ σπεύσωσι πρὸς τὴν Κιλικίαν ἵνα πολεμήσωσι κατὰ τοῦ Ἡρακλείου καὶ ἀποφύγωσι τὴν ἀποκοπήν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Περσίας, καὶ οὕτω διὰ μίας αἰ ἀναμωσθεῖ ἀπῆλλαν τῶν Περσῶν ἡ Μ. Ἀσία, τοὺς ὁποίους ἐνίκησεν ὁ Ἡράκλειος κατὰ τῆς δυσχωρίας τοῦ Ταύρου.

Μετὰ τὴν νίκην ταύτην ὑπερέβη τὸν Ταύρον διήλασε διὰ τῆς Καππαδοκίας καὶ ἀδήγησε τὸν στρατὸν τοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ μέχρι τοῦ Ἄλλου ποταμοῦ πρὸς δια-

χειμασίαν αὐτῶς δὲ ἐπανήλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν συλλαβὸν νέαν τομηρῶν καὶ ἀποτελεσματικώτερην ἐκστρατείαν, τὴν μεταφορῶν τοῦ πολέμου ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Περσίᾳ. Ἐν εἰρη τῷ 622 ἐξέλειπεν ἐκ Κων/πόλεως καὶ μετὰ πεντακισχιλίων λογάδων ἀνδρῶν διαπλέει τὸν Βόσπορον καὶ παραπέσας τὴν βορείαν ἀκτὴν τῆς Μ. Ἀσίας ἀποβιβάζεται εἰς Τραπεζοῦντα, σημειῶν ἐκ διαμέτρου ἀντίστονον πρὸς τὴν Ἰσάν. Συνήγαγεν ἐκεῖ τὰ ἀνὰ τὸν Πόντον φρουρούμενα στρατεύματα καὶ ἐπικαλεσάμενος τὴν βοήθειαν πάντων τῶν χριστιανικῶν καὶ συμμάχων λαῶν ἀπὸ τοῦ Φαίδου μέχρι τῆς Κασπίας ἐχώρησε πρὸς τὴν Ἀρμενίαν, τοὺς κατοίκους τῆς ὀπλοίας εὖρε προθύμους νὰ συμπολεμήσωσι πολλὰ παθόντες δεινὰ ὑπὸ τοῦ Χοσρόη. Ἐξέυξε τὸν Ἀράξον ποταμὸν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπέβη ἐπὶ τὰ Γάζακα, παρὰ τὴν σημερινὴν Ταυρίδα, ἦν ὁ Χοσρόης ἔσπευσε νὰ ὑπερασπίσῃ μετὰ 40.000 ἀνδρῶν.

Ὁ Ἡράκλειος παρατάξας τὸν στρατὸν αὐτοῦ εἰς μάχην καὶ Σωτήρος ἀπέτεινε πρὸς αὐτὸν τάδε:

«Ἄνδρες ἀδελφοί μου, λάδωμεν εἰς τὸν νῦν τοῦ Θεοῦ πῶλον καὶ ἀγωνισάμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ ὕβριν ἐκδικήσω. Στώμεν γενναίως κατ' ἐχθρῶν· τῶν πολλὰ καὶ δεινὰ ἐργασάμενοι. Ἀδωμεν πῶσιν τῶν φόνων φρονετήριον. Ἀναλοιοσάμεθα οὖν ἐνδον ἐσμέν τῆς τῶν Περσῶν γῆς καὶ μεγάλων κινδύνων ἢ φωνῆ φέρεται. Ἐκδικήσωμεν τοὺς φόνους τῶν παρθένων, τὰ τεμνημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν, ὄρωντες, πονήσωμεν τὰ καρδίαι. Οὐκ ἐστὶν ὁ κίνδυνος ἀμείσθος, ἀλλὰ τῆς αἰωνίου δόξης πρόξενος. Στώμεν ἀνδρείως καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἀνεργήσῃ ἡμᾶς καὶ ὄλους τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν. Τὴν δύναμιν τῶν λόγων τούτων καὶ τὴν ἰσχυρῶν ἐπὶ τὰς ἡμέρας τῶν στρατιωτῶν ἐπίδρασιν διηγήθημενον ἀνήρ καλαμάχος ὅστις προελθὼν ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἀναφώνησεν: «Ἡπλώσας ἡμῶν τὰς καρδίαις, θέατοια.

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΣΥΚΦΟΝΤΙΩΝ

Τὸ περίφημον Γραφεῖον τοῦ Τύπου διέβηκε μετὰ ἀλλων σπερματικών, οἱ δὲ ἦσαν ἐκείνη ἑξοχία...

Ἐν ἀνταποκρίσει σὰς χρονονομῆν ἀπὸ 16 Αὐγουστοῦ, δημοσίευσε πληροφορίας σταλείσας ἡμῖν ἐκ Γενεύης...

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Σεπτεμβρίου 1920... Νομοσχέδιον καθαρῶν ὀριστικῶν ἐνδεσμών...

Ἄνευχετος ἡμᾶς διὰ τῶν λόγων. Ἐρυθρῶμεν ἐν τοῖς προμάχοις προόγωνα ἡμῶν οὐδ' ὁρανοῦς, καὶ ἐπέμβα ἐν πάσι τοῖς πλεῖστοις...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

Ὁ Βενιζέλος ἐπεβίβαται τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ συντελεθῇ ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν ἐνωσιν...

Ὁ Βενιζέλος ἐπεβίβαται τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ συντελεθῇ ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν ἐνωσιν...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἑνωσις ἔστιν ἀπολύτως ἀνεπιθύμητος...

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἑνωσις ἔστιν ἀπολύτως ἀνεπιθύμητος...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ἘΠΕΚΥΡΩΘΗΝ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἰσχυροῦ νόμου...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

Ὁ Χοροδὸς ἀπέλιπε καταλείπει καὶ αὐτὴν τὴν προαιετώσαν του Κτηνοφωφάντα...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ἘΠΕΚΥΡΩΘΗΝ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἰσχυροῦ νόμου...